

UZASADNIENIE

Pismem z dnia 5 sierpnia 2015 roku M. S. wniosła odwołanie od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych I Oddziału w W.z dnia 30 czerwca 2015 roku w sprawie nr (...), odmawiającej przyznania jej jednorazowego odszkodowania z tytułu wypadku przy pracy, który miał miejsce w dniu 22 sierpnia 2014 roku, wobec nie stwierdzenia przez komisję lekarską Zakładu Ubezpieczeń Społecznych w związku z tym wypadkiem stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu. Powołując się na wyniki badań diagnostycznych odwołująca zakwestionowana ocenę lekarzy orzeczników ZUS oraz wskazała, że w dalszym ciągu przy poruszaniu się odczuwa skutki urazu (odwołanie k. 3).

W odpowiedzi na odwołanie z dnia 26 sierpnia 2015 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w W. wniósł o oddalenie odwołania na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. W uzasadnieniu odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wskazał, że o uszczerbku na zdrowiu w związku z wypadkiem przy pracy orzeka lekarz orzecznik ZUS, a w razie odwołania od jego orzeczenia – Komisja Lekarska ZUS. W przypadku odwołującej podmioty te dokonując oceny stanu zdrowia odwołującej w związku z wypadkiem z dnia 22 sierpnia 2014 roku, nie stwierdziły u niej stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu (odpowiedź na odwołanie k. 4).

Postanowieniem z dnia 17 grudnia 2015 roku Sąd zawiadomił płatnika jako zainteresowanego o toczącym się postępowaniu, który w określonym przez Sąd terminie nie przystąpił do postępowania (postanowienie k. 49).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Odwołująca M. S. będąc zatrudniona w Sądzie (...) w dniu 22 sierpnia 2014 roku schodząc po schodach uległa wypadkowi w pracy. W wyniku zdarzenia odwołująca doznała skręcenia lewego stawu skokowego (dokumentacja w aktach rentowych k. 4-10, dokumentacja medyczna k. 1-6 akt rentowych).

M. S. była leczona zachowawczo. Odwołująca na skutek urazu z dnia 22 sierpnia 2014 roku nie doznała stałego ani długotrwałego uszczerbku na zdrowiu. Po zakończeniu leczenia i rehabilitacji odwołująca odzyskała bowiem możliwość ruchu stopą w pełnym zakresie i nie nastąpiło upośledzenie funkcji lewej stopy. Lewy staw skokowy odwołującej jest stabilny, bez obrzęku, posiada prawidłowy zakres ruchów zgięcia podszwowego, pronacji i supinacji oraz zgięcia grzbietowego. U odwołującej stwierdzono też prawidłową szerokość więzozrostu piszczelowo – strzałkowego oraz prawidłowy wydolny dynamicznie chód. Również badania RTG i USG odwołującej nie wykazują ewidentnych zmian pourazowych (historia choroby w aktach ZUS, orzeczenia w aktach ZUS k. 12, k. 8, opinia biegłego i opinia uzupełniająca k. 16-19, k.42, badanie USG k. 22, k. 31, historia choroby k. 23).

Odwołująca w dniu 9 kwietnia 2015 roku zwróciła się o przyznanie jednorazowego odszkodowania z tytułu wypadku przy pracy z dnia 22 sierpnia 2014 roku. Lekarz orzecznik ZUS w orzeczeniu z dnia 11 maja 2015 roku nie stwierdził u odwołującej stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu w związku z wypadkiem przy pracy z dnia 22 sierpnia 2014 roku. W związku ze sprzeciwem odwołującej od powyższej opinii, M. S. badana była przez Komisję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, która w orzeczeniu z dnia 24 czerwca 2015 roku również nie stwierdziła stałego ani długotrwałego uszczerbku na zdrowiu odwołującej w związku z przedmiotowym wypadkiem (dokumentacja w aktach ZUS).

Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w W. decyzją z dnia 30 czerwca 2015 roku Nr (...) odmówił odwołującej przyznania jednorazowego odszkodowania w związku z wypadkiem przy pracy w dniu 22 sierpnia 2014 roku wobec nie stwierdzenia naruszenia czynności organizmu powodującego stały lub długotrwały uszczerbek na zdrowiu (decyzja k. 43 akt rentowych).

Ustalenia faktyczne w sprawie Sąd poczynił w oparciu o wskazane wyżej dokumenty znajdujące się w aktach przedmiotowej sprawy, w tym w oparciu o załączone do akt sprawy akta organu rentowego i dokumentację medyczną odwołującej oraz w oparciu o opinię biegłego sądowego lekarza ortopedy.

Sąd dał wiarę dowodom z dokumentów znajdujących się w aktach sprawy oraz aktach organu rentowego, ponieważ ich wiarygodność nie budziła wątpliwości Sądu, nie była nadto kwestionowana przez strony.

Dokonując ustaleń faktycznych dotyczących skutków zdarzenia z dnia 22 sierpnia 2014 roku Sąd oparł się na treści opinii biegłego specjalisty ortopedy traumatologa, który jednoznacznie stwierdził, że na skutek urazu z dnia 22 sierpnia 2014 roku u odwołującej nie wystąpił stały ani długotrwały uszczerbek na zdrowiu.

W ocenie Sądu powyższa opinia jest rzetelna, precyzyjna, wnikliwa i obiektywna. Została sporządzona po przeprowadzeniu badania odwołującej się i zapoznaniu z aktami sprawy oraz dokumentacją medyczną. Analiza opinii biegłego dowodzi, iż dokonał on wszechstronnej, wnikliwej i obiektywnej oceny stanu zdrowia odwołującej się, zaś wnioski sformułowane przez biegłego zostały potwierdzone w badaniu ortopedycznym odwołującej oraz badaniu RTG i USG. Jednocześnie odnosząc się do wyników badania USG i RTG biegły przedstawił ich analizę i w tym kontekście dokonał oceny zgłaszanych przez dowołującą dolegliwości bólowych i niestabilności stawu, wskazując iż w jego ocenie wynik tychże badań wskazuje na to, iż odwołująca agrawuje zgłaszane dolegliwości. Biegły następnie w opinii uzupełniającej w sposób przekonujący i wyczerpujący odniósł się do zarzutów odnośnie sporządzonej opinii, sformułowanych przez odwołującą, słusznie wskazując, że stanowią one rodzaj polemiki z wnioskami biegłego i opierają się na subiektywnych odczuciach odwołującej. W konsekwencji Sąd nie podzielił zarzutów odwołującej do opinii i tym samym uznał opinię biegłego wraz z opinią uzupełniająca za pełnowartościowy materiał dowodowy i w oparciu o nie poczynił ustalenia.

Sąd zważył, co następuje:

Problematyka związana z wypadkami przy pracy oraz chorobami zawodowymi została uregulowana w ustawie z dnia 30 października 2002r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz. U. 2009.167.1322 j.t.). Ustawa ta określa zarówno rodzaje świadczeń, jak również warunki nabywania prawa do tych świadczeń, zasady i tryb przyznawania świadczeń, ustalenia ich wysokości oraz zasady ich wypłaty. Artykuł 6 ww. ustawy zawiera zaś katalog świadczeń gwarantowanych osobom ubezpieczonym w przypadku wystąpienia wypadku przy pracy lub choroby zawodowej.

Zgodnie z treścią art. 3 ust. 1 ww. ustawy, za wypadek przy pracy uważa się nagle zdarzenie wywołane przyczyną zewnętrzną powodujące uraz lub śmierć, które nastąpiło w związku z pracą: 1) podczas lub w związku z wykonywaniem przez pracownika zwykłych czynności lub poleceń przełożonych, 2) podczas lub w związku z wykonywaniem przez pracownika czynności na rzecz pracodawcy, nawet bez polecenia, 3) w czasie pozostawania pracownika w dyspozycji pracodawcy w drodze między siedzibą pracodawcy a miejscem wykonywania obowiązku wynikającego ze stosunku pracy.

Jak wynika z niekwestionowanych przez strony okoliczności faktycznych niniejszej sprawy, w dniu 22 sierpnia 2014 roku, podczas wykonywania obowiązków służbowych odwołująca schodząc po schodach upadła i doznała skręcenia lewego stawu skokowego. Opisane powyżej zdarzenie bezsprzecznie spełnia wszystkie wymogi przywołanej powyżej definicji wypadku przy pracy.

W przedmiotowej sprawie Zakład Ubezpieczeń Społecznych nie kwestionując powyższych okoliczności, zaskarżoną decyzją z dnia 30 czerwca 2015 roku, odmawiającą M. S. przyznania jednorazowego odszkodowania z tytułu wypadku przy pracy oparł jednak na stwierdzeniu, że u odwołującej nie nastąpił stały lub długotrwały uszczerbek na zdrowiu w związku z tym zdarzeniem. Zgodnie bowiem z dyspozycją art. 11 ust. 1 ww. ustawy jednorazowe odszkodowanie przysługuje jedynie ubezpieczonemu, który na skutek wypadku przy pracy lub choroby zawodowej doznał stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu.

Za długotrwały uszczerbek na zdrowiu w świetle art. 11 ust. 1 wskazanej wyżej ustawy uważa się takie naruszenie sprawności organizmu, które powoduje upośledzenie czynności organizmu na okres przekraczający 6 miesięcy, mogące ulec poprawie. Zasady ustalania stopnia procentowego uszczerbku na zdrowiu z tytułu wypadku przy pracy określa Rozporządzenie Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 18 grudnia 2002r. w sprawie szczegółowych zasad orzekania o stałym lub długotrwałym uszczerbku na zdrowiu, trybu postępowania przy ustalaniu tego uszczerbku oraz postępowania o wypłatę jednorazowego odszkodowania (Dz. U. 2013.954 j.t.) wraz z załącznikiem. Zawiera ono precyzyjne określenie (w skali procentowej) stopnia stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu, w powiązaniu z określonymi urazami. W załączniku do wskazanego wyżej rozporządzenia, w pozycji 162 dotyczącej stawu skokowego i stopy, istnienie stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu połączono jedynie z sytuacjami, w których skutkiem urazu stało się ograniczenie ruchomości i zniekształcenia w stawach skokowych (w następstwie wykręcenia, zwichnięcia, złamania kości tworzących staw, zranień, ciał obcych, blizn itp.) - w zależności od ich stopnia i dolegliwości bez zniekształceń, ze zniekształceniem, upośledzeniem funkcji ruchowej i statycznej stopy lub powikłane przewlekłym zapaleniem kości i stawu, przetokami, martwicą aseptyczną, zmianami neurologicznymi itp.

Mając zatem na uwadze brzmienie powyższych przepisów oraz opinię biegłego należy stwierdzić, że odwołanie wniesione przez M. S. nie zasługuje na uwzględnienie. Jak już bowiem wskazano, z poczynionych przez Sąd ustaleń wynika, że choć skutek zdarzenia z dnia 22 sierpnia 2014 roku odwołująca doznała urazu w postaci skręcenia lewego stawu skokowego, to jednak po przeprowadzeniu prawidłowego leczenia nie spowodował on u odwołującej ograniczenia sprawności kończyny lewej w postaci ograniczenia zakresu jej ruchomości, jak również nie ograniczył stabilności tej kończyny. Staw skokowy odwołującej jest stabilny, o prawidłowej funkcji lokomocyjnej. Jednocześnie dolegliwości bólowe i dyskomfort podczas poruszania się sygnalizowane przez odwołującą i łączone przez nią z urazem doznany w dniu 22 sierpnia 2014 roku, nie znalazły potwierdzenia w badaniu przeprowadzonym przez biegłego, a niezależnie od powyższego, w świetle wskazanych wyżej przepisów, nie mogą stanowić samoistnie podstawy do orzeczenia o istnieniu stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu.

W tych okolicznościach oraz w świetle kategorycznych wniosków opinii biegłego, opartej na wynikach badań diagnostycznych oraz przede wszystkim na badaniu odwołującej, należy stwierdzić, że u odwołującej się w związku z wypadkiem przy pracy z dnia 22 sierpnia 2014 roku nie wystąpił stały ani długotrwały uszczerbek na zdrowiu, w rozumieniu przywołanych wyżej przepisów.

W konsekwencji Sąd w oparciu o przepis art. 477¹² § 1 k.p.c. w zw. z art. 6 w zw. z art. 11 ustawy z dnia 30 października 2002r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych orzekł jak w sentencji i oddalił odwołanie.

SSR Ewa Dmitruk